

сеть хиляди войска, която, при всичко че храбро се бо-рила, но пакъ била разбита. Слѣдъ три години (502) прабългаритѣ втори пжтъ навлѣзли въ византийската империя и безъ никакво прѣпятствие и война ограбили Тракия. Подиръ петнадесетъ години (517) тѣ пакъ нахлу-вали въ византийскитѣ балкански области, ограбили Македония, Тесалия и Епиръ и заробили много народъ. Византийскитѣ императоръ Анастасий вмѣсто войска изпратилъ на илирийския епархъ Иоанъ хилядо литри злато (1,080,000 лева), за да откупи плѣнниците. Обаче тази сума не стигнала за откупване на всички плѣн-ници и затова мнозина били избити²⁷. Честитѣ нашествия на прабългаритѣ на Балканския полуостровъ прѣстанали едва слѣдъ възкачването на византийския императорски прѣстолъ на енергичния Юстинианъ I, който на сѣверъ добрѣ оградилъ държавата си и въ едно сражение (540) ги разбилъ. Въ царуването на императора Ираклий I (610—641) прабългаритѣ били въ близки и приятелски отношения съ византийцитѣ и, споредъ лѣтописцитѣ Иоанъ Никиу и патриархъ Никифоръ, прѣзъ туй врѣме единъ прабългарски владѣтель, по всѣка вѣроятность Орканъ, ходилъ въ Цариградъ заедно съ сѣмейството си и много боляри и тѣлохранители. Той билъ покръстенъ въ Цариградъ, получилъ титлата патриций и съ много подаръци тържествено билъ изпратенъ отъ императора²⁸. Тогава може би останалъ въ Цариградъ и знаменитиятъ прабългарски владѣтель Кубратъ, който, споредъ извѣ-стията на Иоанъ Никиу, сжщо билъ покръстенъ и цѣ-лото си дѣтинство прѣкаралъ въ византийския царски дворъ²⁹. Кубратъ по всѣка вѣроятность се възкачилъ на прабългарския владѣтелски прѣстолъ съ помощта на

²⁷ Παπαρρηγόπουλος Κ. *Ἱστορία*. III, 139.

²⁸ Баласчевъ Г. Бѣлѣжки, 16.

²⁹ Златарски В. Н. Нови извѣстия и пр. Мсб. XI, 149—151.